IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 91)
z dnia 25 stycznia 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 91)

25 stycznia 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 107 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie regulacji dotyczących technicznych i graficznych standardów w zakresie sporządzania umów oraz regulaminów;

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu na dezyderat nr 109 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany art. 9 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215 ze zm.) poprzez zastąpienie w nim wyrazów „skazania na karę" wyrazami „orzeczenia środka karnego" (BKSP-144-IX-441/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. XLIV ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 94 ze zm.) oraz zmiany art. XII § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 142 ze zm.) (BKSP-144-IX-443/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 ze zm.) w zakresie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (BKSP-144-IX-448/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 256 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422 ze zm.) w zakresie określenia terminu, w jakim z funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej może zostać przeprowadzona rozmowa dyscyplinująca (BKSP-144-IX-449/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 33 oraz art. 63 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) (BKSP-144-IX-450/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stworzenia „Centralnej Bazy Produktów Finansowych" oraz przeciwdziałania wyłudzeniom (BKSP-144-IX-452/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji zawartych w ich przepisach odwołań do innych ustaw (BKSP-144-IX-433/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 242 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) w zakresie umieszczania na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego wniosek lub obsługującego go urzędu skanu wniosku złożonego w interesie publicznym oraz daty jego złożenia (BKSP-144-IX-435/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marzena Berezowska** dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Artur Grajewski** dyrektor Departamentu Prawa Europejskiego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Jarosław Niezgoda** zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Marcin Stanecki** dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Piotr Szpanowski** zastępca dyrektora Departamentu Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 91. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przypominam, co już było przedstawione przed pierwszym posiedzeniem, że posiedzenie będzie prowadzone również z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Informuję, że chęć zabrania głosu należy zgłaszać przez mail na adres Komisji Petycji lub poprzez czat w aplikacji dostępnej uczestnikom posiedzenia.

Informuję, że posłowie członkowie Komisji obecni na sali głosują przy użyciu urządzenia do głosowania za pomocą legitymacji poselskiej, wówczas nie logują się w systemie komunikacji elektronicznej i nie używają tabletów.

Przechodzimy zatem do procedury stwierdzenia kworum. Proszę panie i panów posłów o przyciśnięcie odpowiedniego przycisku na urządzeniach do głosowania lub na tabletach. Szanowni państwo, stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem do prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 107 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie regulacji dotyczących technicznych i graficznych standardów w zakresie sporządzania umów oraz regulaminów. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury, dziedzictwa narodowego i sportu na dezyderat nr 109 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela poprzez zastąpienie w nim wyrazów „skazania na karę" wyrazami „orzeczenia środka karnego". W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. XLIV ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny oraz zmiany art. XII § 2 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. W punkcie

siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stworzenia „Centralnej Bazy Produktów Finansowych" oraz przeciwdziałania wyłudzeniom. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji zawartych w ich przepisach odwołań do innych ustaw. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego.

Czy do takiego projektu posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż przyjęliśmy porządek posiedzenia. Przystępujemy do jego realizacji.

Proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 107, skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie regulacji dotyczących technicznych i graficznych standardów w zakresie sporządzania umów oraz regulaminów.

Dyrektor Departamentu Prawa Europejskiego Ministerstwa Sprawiedliwości Artur Grajewski:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, dzień dobry. Artur Grajewski, dyrektor Departamentu Prawa Europejskiego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy, panie dyrektorze. Bardzo proszę. Gdyby pan mógł troszkę głośniej, może bliżej albo wzmocnić sygnał.

Dyrektor departamentu MS Artur Grajewski:

Spróbuję, może teraz będzie…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jest dobrze, tak.

Dyrektor departamentu MS Artur Grajewski:

Bardzo się cieszę. Odpowiedzi na dezyderat nr 107 Wysokiej Komisji w sprawie regulacji dotyczących technicznych i graficznych standardów w zakresie sporządzania umów oraz regulaminów udzielił minister sprawiedliwości we współpracy z prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W odpowiedzi wskazano, że brak transparentności w relacjach z konsumentami jest zjawiskiem obserwowanym przede wszystkim w tych obszarach rynku, które charakteryzują się masowością obrotu, a w konsekwencji, w których powszechnie jest stosowany model umowy zawieranej z konsumentami z wykorzystaniem tzw. wzorca umownego. Formułowanie wzorców w sposób jasny, czytelny i zrozumiały ma natomiast zasadnicze znaczenie dla konsumenta na etapie zawierania umowy, gdyż przesądza o tym, czy ten konsument jest w stanie zapoznać się z warunkami oferowanej mu umowy i je zrozumieć. Taki obowiązek, tj. obowiązek formułowania wzorca jednoznacznie i w sposób zrozumiały, obecnie wynika wprost z art. 385 § 2 Kodeksu cywilnego. Pojęcie jednoznaczności tam zawarte odnosi się przy tym do treści sformułowań użytych w samym wzorcu.

Natomiast wymóg zrozumiałości wzorca obejmuje oprócz niebudzącego wątpliwości i jasnego sprecyzowania treści takiego wzorca także czytelność ze względu na sposób sporządzenia dokumentu, wielkość czcionki czy język tekstu. Zatem wymóg ten dotyczy wszystkich poziomów rozumienia tekstu pisanego, a więc zarówno aspektów technicznych, tj. formy graficznej, rozplanowania przestrzennego tekstu, koloru, wielkości czcionki, jak i aspektów językowych, tj. długości zdania, składni, ortografii, interpunkcji czy też zgodności z normą językową.

Jednocześnie przepisy tzw. horyzontalne obowiązujące w obrocie konsumenckim również nakładają na przedsiębiorcę obowiązek przekazywania konsumentowi informacji dotyczących umowy w sposób jasny i zrozumiały. Taki wymóg formułowania umów znajduje się również w części przepisów sektorowych, np. dotyczących usług finansowych czy telekomunikacyjnych.

Z kolei na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym zakazane są nieuczciwe praktyki rynkowe, czyli sprzeczne z dobrymi obyczajami i zniekształcające lub mogące tylko zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsu-

menta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu w trakcie zawierania lub nawet po jej zawarciu. Nietransparentna komunikacja z konsumentem, prowadząca do wprowadzenia go w błąd, może być również oceniana przez pryzmat tej właśnie ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podejmował i nadal podejmuje szereg działań służących podnoszeniu poziomu transparentności zawieranych z konsumentami umów. Jednocześnie zgodnie z informacją urzędu wątek, na który zwracają uwagę autorzy dezyderatu, to są małe czcionki. W skargach konsumentów kierowanych do urzędu podnoszony jest dość rzadko, bo jest to około kilkanaście sygnałów w skali roku, i to tylko przy okazji innych problemów, w szczególności w zakresie umów dotyczących sektora energetycznego czy telekomunikacyjnego.

Autorzy dezyderatu zastanawiają się m.in., czy możliwe jest wprowadzenie zakazu umieszczania treści istotnych innym rodzajem druku niż zasadnicze treści umowy lub wprowadzenie regulacji dotyczących ściśle technicznych aspektów takich jak czcionka czy graficzny układ strony. Natomiast już obecnie obowiązujące regulacje nakładają na przedsiębiorców obowiązek zapewnienia czytelności wzorców umownych, w tym również w kontekście tej czcionki. Jak pokazuje jednak praktyka, niestety nie wyeliminowało to z obrotu wzorców, które tych wymogów nie spełniają. Wymogi jasności, jednoznaczności czy zrozumiałości są pojęciami ocennymi i mogą być różnie interpretowane zarówno przez przedsiębiorców, jak i organy stosujące prawo.

Jednocześnie w postulowanym dezyderacie uregulowanie technicznych aspektów przedstawienia treści wzorców w zakresie wielkości czcionki i graficznego układu tekstu wydaje się rozwiązaniem celowym i spójnym z kierunkami przyjmowanymi przez ustawodawcę unijnego, np. w rozporządzeniu 2019/2022/43 z 17 grudnia 2019 r. Nie należy jednak zapominać, że problem z czytelnością wzorców oprócz samej wielkości czcionki związany jest z szeregiem innych elementów. W warstwie graficznej wzorca ważny jest też rodzaj czcionki, krój pisma, interlinia, odstępy między słowami czy nawet pomiędzy poszczególnymi literami w słowie. Szerokość składu poszczególnych zdań, odpowiedni kontrast pomiędzy czcionką a tłem, kolor czcionki, kolor tła, podział na akapity, kolumny, użycie wyłącznie czcionki pogrubionej, kwestia rozdzielenia poszczególnych części tekstu graficznie czy kolorystycznie. Przy czym należy pamiętać, że w zależności od chociażby problemów zdrowotnych konsumenta – dla jednego lepszy jest większy kontrast dla innego mniejszy, dotyczy to również czcionki – wskazane byłoby, aby ewentualne regulacje uwzględniały szeroki kontekst transparentności wzorca.

Jednocześnie pewne wątpliwości budzi postulowany zakaz zastosowania do treści istotnych innego rodzaju druku. Takie rozwiązania wymagałyby albo kazuistycznego określenia treści istotnych dla każdej umowy, zawieranej w poszczególnych sektorach rynku, albo przerzucałoby obowiązek wypełnienia treści tych sformułowań na podmioty stosujące prawo. Pierwsze rozwiązanie, wydaje się, jeżeli nie niemożliwe, to na pewno bardzo trudne do zrealizowania, biorąc pod uwagę różnorodność zawieranych w obrocie konsumenckim umów. Natomiast drugie poprawiłoby istotnie sytuację konsumentów, biorąc pod uwagę… Nie poprawiłoby, przepraszam bardzo – nie poprawiłoby naszym zdaniem istotnie sytuacji konsumentów, biorąc pod uwagę już obowiązujące w tej mierze przepisy.

Podsumowując, zmiany zaproponowane w dezyderacie, dotyczące kwestii graficznej, tj. rodzaju wielkości czcionki zawartej we wzorcach, powinny zostać rozważone pod kątem wprowadzenia jej do obowiązującego porządku prawnego. W tym zakresie należy jednak rozważyć szeroki kontekst transparentności tegoż wzorca. Pomimo bowiem obowiązywania w polskim ustawodawstwie przepisów dotyczących wymogów co do przejrzystości i jasności tych wzorców pojęcia te stanowią w istocie określenia nieostre, ocenne, co z kolei może przyczynić się do nadużyć ze strony przedsiębiorców w zaprezentowanym w odpowiedzi zakresie. Dziękuję państwu za uwagę i proszę Wysoką Komisję o przyjęcie niniejszej odpowiedzi.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Petycję referował pan przewodniczący Jacek Świat, bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, właściwie wszyscy jesteśmy zgodni, że obecne przepisy dotyczące standardów technicznych, graficznych w zakresie sporządzania umów czy regulaminów nie są doskonałe.

Taką sugestię zgłosił wnioskodawca, potwierdziliśmy to na posiedzeniu Komisji w czasie dyskusji. Występując z dezyderatem, od ministerstwa otrzymaliśmy bardzo ciekawą, wnikliwą i twórczą, myślę, analizę. Natomiast naszą intencją, gdy składaliśmy dezyderat, było jednak zrobienie kroku dalej. To znaczy, żeby się zastanowić, jakie ustawy ewentualnie można by zmienić i jakie w tych nowych regulacjach zawrzeć sugestie. Tego mi w odpowiedzi ministerstwa brakuje.

Z jednej strony chcę podziękować za tę odpowiedź, bo, jak mówię, jest bardzo interesująca. Z drugiej strony jednak nie spełnia do końca oczekiwań naszej Komisji. Chciałbym więc, byśmy ponowili dezyderat z pytaniem o to właśnie, jakich aktów prawnych mogłyby dotyczyć ewentualne inicjatywy legislacyjne, jakie sugestie należy zawrzeć. Jest też pytanie, czy minister sprawiedliwości widzi możliwość w tym czasie na uwzględnienie tych postulatów w najbliższych inicjatywach legislacyjnych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Chciałbym poprzeć głos pana przewodniczącego Jacka Świata. Skoro jest akceptacja ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości i otwartość na potrzebę takich zmian, to nasuwają się pytania, w jakim kierunku, w jakich przepisach i w jakich terminach? Byłoby to ważne, byśmy uzyskali doprecyzowanie w tym zakresie i także chciałbym rekomendować wystąpienie o uzupełnienie odpowiedzi. Panie dyrektorze, pana stanowisko po naszej dyskusji.

Dyrektor departamentu MS Artur Grajewski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, tak, zgadzam się, że rzeczywiście ta odpowiedź była przygotowywana we współpracy właśnie z prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Tak jak mi się wydaje, to też na tym urzędzie spocząłby główny ciężar przygotowywania takich regulacji. To właśnie w gestii prezesa urzędu są wszelkie regulacje sektorowe i horyzontalne chroniące konsumentów.

Tak jak mi się wydaje, właśnie w tych konkretnych ustawach dotyczących czy to ustawy właśnie o kredycie konsumenckim, czy Prawie telekomunikacyjnym, czy innych ustawach sektorowych należałoby zawrzeć ewentualnie stosowne przepisy. Tak, potrzebowalibyśmy pewnego czasu na udzielenie tej odpowiedzi, żebyśmy mogli się skonsultować z prezesem i jak najbardziej udzielimy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Zatem rekomendacja, żeby wystąpić o uzupełnienie odpowiedzi, jak pan dyrektor wskazuje, również z zaangażowaniem Urzędu do Spraw Ochrony Konsumentów i Konkurencji.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Może do urzędu wystąpić właśnie…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie, my ponawiamy do prezesa Rady Ministrów, bo tu chodzi o instytucje podległe premierowi. W szczególności Ministerstwo Sprawiedliwości będzie inicjować te działania.

Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję. Dziękuję panu dyrektorowi.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę o przedstawienie odpowiedzi ministra kultury, dziedzictwa narodowego i sportu na dezyderat nr 109 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany art. 9 ustawy z 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Piotr Szpanowski:

Dzień dobry państwu. Z tej strony Piotr Szpanowski, zastępca dyrektora Departamentu Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, już bez sportu. Odpowiedź była udzielona jeszcze przed przekształceniem.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Te zmiany pędzą w takim tempie, że nie nadążamy, ale prosimy, panie dyrektorze.

Zastępca dyrektora departamentu MKiDN Piotr Szpanowski:

Nasza odpowiedź dotyczy jednej z najstarszych w polskim porządku prawnym ustaw – ustawy o grobach i cmentarzach wojennych. Autor petycji zaproponował zmianę w art. 9 tej ustawy, który obecnie stanowi, że: „Kto naruszy postanowienia art. 4 ust. 2 i art. 5 oraz kto zachowuje się na cmentarzu lub grobie wojennym w sposób nielicujący z powagą miejsca, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa podlegającego karze surowszej, ulega w drodze administracyjnej karze aresztu do sześciu tygodni i grzywny do 500 zł lub jednej z tych kar”.

Autor petycji proponuje zmianę o charakterze porządkowym, tak ją oceniamy. Faktycznie obecnie można wymierzyć karę grzywny do kwoty 375 zł w związku ze zmianami prawnymi, które miały miejsce w 1995 r. Również nie można wymierzyć kary aresztu, ponieważ została uchylona na podstawie ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks wykroczeń z dniem 1 stycznia 1972 r.

Jeżeli jednak chodzi o samą karę aresztu, należy wskazać, że tego typu modyfikacja jest surowszym ukierunkowaniem polityki karnej na zwalczanie zjawisk społecznie szkodliwych noszących znajoma przestępstw. Zasadność przywrócenia kary aresztu i kształtu sankcji określonej w art. 9 ustawy o grobach i cmentarzach wojennych powinny wykazać ustalenia dokonane na podstawie metod naukowych, legitymowanych przez naukę Prawa karnego, takich jak przeprowadzenie oraz analiza odpowiednich badań, w tym statystyk, wykroczeń oraz akt postępowań w sprawach o wykroczenia. Jeżeli możemy się odwołać do naszych doświadczeń i informacji przekazywanych nam przez wojewodów, którzy odpowiadają za prowadzenie ewidencji grobów i cmentarzy wojennych i w ogóle za nadzór bieżący nad sprawami grobów i cmentarzy wojennych, to aż 95% postępowań wyjaśniających wszczynanych przez Policję jest umarzanych w związku z niewykryciem sprawcy.

Wobec powyższego zmianę kształtu sankcji, przywrócenie kary aresztu za popełnienie wykroczenia, powinna poprzedzić analiza kary orzekanej za popełnienie wykroczenia z art. 9 ustawy o grobach i cmentarzach wojennych, jak również uwzględnienie perspektywy socjologicznej oraz kształtowania stosunków dobrosąsiedzkich z państwami, z którymi Polska podpisała umowy bilateralne z zakresu ochrony grobów i cmentarzy wojennych.

Odnosząc się z kolei do postulatu uchylania art. 3 i art. 11, gdyż w tekście jednolitym ustawy każdy z wymienianych artykułów jest oznaczony jako pominięty, należy uznać, że sformułowania „pominięty" i „uchylony" wywołują takie same skutki prawne. Zdaniem ministerstwa jest to propozycja zasadna, gdyż zwiększa przejrzystość aktu prawnego.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, mam informację uzupełniającą, ponieważ od czasu udzielenia odpowiedzi trochę się wydarzyło w kwestii zmian, które są proponowane już obecnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę, panie dyrektorze, jak najbardziej, właśnie. żeby zaktualizować te informacje.

Zastępca dyrektora departamentu MKiDN Piotr Szpanowski:

Prezes Rady Ministrów powołał pełnomocnika do spraw reformy regulacji administracyjnych związanych z ruchem naturalnym ludności i ochroną miejsc pamięci, który to pełnomocnik we wrześniu ub.r. doprowadził do wpisania do wykazu prac legislacyjnych rządu całościowej zmiany nie tylko ustawy o grobach i cmentarzach wojennych, ale także ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

W tej chwili w rządowym procesie legislacyjnym odnaleźć można projekty i zmiany ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych i przepisy wprowadzające zmiany wyżej wymienionej ustawy, w ramach których ustawa o grobach i cmentarzach wojennych będzie zmieniana w sposób daleko szerszy, niż proponuje autor petycji. Dotyczyć to również będzie art. 9. Obecnie jest to oczywiście projekt, w ramach którego trwają konsultacje międzyresortowe, więc nie mogę się wypowiedzieć na temat ostatecznego kształtu, jaki zostanie przez rząd przyjęty i trafi do parlamentu, ale zapewniam, że trwają prace, są zgłaszane uwagi. Myślę, że ostateczny kształt tego projektu będzie odpowiadał obecnym potrzebom. Generalnie ta ustawa będzie bardziej odpowiadać bieżącym potrzebom administracji i wszystkim zainteresowanym pod kątem tego, jak ta ustawa wygląda i jak działa.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Czy jakiś harmonogram prac, o których pan mówi, jest określony? W jakim czasie mają być kolejne etapy, aż po ten projekt, który przyjmie rząd?

Zastępca dyrektora departamentu MKiDN Piotr Szpanowski:

Nie chciałbym wypowiadać się w imieniu pełnomocnika prezesa Rady Ministrów, który prowadzi te prace, ale z tego, co wiem, ostatnio twierdził, że w lutym prawdopodobnie będzie to stawało na Komitecie Stałym, więc myślę, że ten rok to jest rok, w którym to może nawet trafić do parlamentu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czyli to już jest nieodległa perspektywa.

Petycję referował pan poseł Robert Obaz. Nie ma pana posła. Jest pan poseł, znakomicie. Witamy pana posła Obaza. Bardzo proszę o pana stanowisko wobec odpowiedzi i tych wszystkich aktualizujących informacji.

Poseł Robert Obaz (Lewica):

Dzień dobry, panie przewodniczący, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, już nie będę odczytywał tego, co już przede mną powiedział poprzednik. Informacje, które doprecyzował… Mam nadzieję, że kolejny pełnomocnik doprecyzuje te wszystkie elementy, które zapisaliśmy w naszym dezyderacie, a osoba, która wnosiła taką petycję, będzie usatysfakcjonowana. Jestem przekonany, że w kolejnych pracach nad ustawą zarówno przez rząd, jak i parlament zostaną one uwzględnione, a gdyby nie zostały, to pewnie będziemy też zgłaszać swoje poprawki. Myślę, że należy przyjąć ten dezyderat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja, abyśmy przyjęli odpowiedź na nasz dezyderat. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję, panie dyrektorze.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo przewodniczący, szanowna Komisjo, przedmiotem petycji jest żądanie zmiany w ustawie – Karta Nauczyciela, to jest ustawa z 1982 r. Autor petycji proponuje zastąpić wyrazy „skazania na karę” wyrazami „orzeczenia środka karnego”. W ocenie wnioskodawcy przepis ustawy odwołuje się do kary dodatkowej z poprzedniego Kodeksu karnego i taka zmiana miałaby służyć porządkowaniu prawa. Oczywiście petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji naszej Komisji i spełnia wszelkie wymogi formalne.

Zgodnie z art. 26 wspomnianej ustawy – Karta Nauczyciela: „Stosunek pracy nauczyciela wygasa z mocy prawa odpowiednio w razie prawomocnego skazania na karę pozbawienia praw publicznych albo prawa wykonywania zawodu lub utraty pełnej zdolności do czynności prawnych”. Ujęcie pozbawienia praw publicznych albo prawa do wykonywania zawodu jako „kar dodatkowych” wykorzystywane było na gruncie uchylonej ustawy

z 1969 r. – Kodeks karny. Ustawa została zmieniona w czerwcu 1997 r., między innymi zrezygnowano z formuły kary dodatkowej i zastąpiono ją pojęciem środka karnego. Taki zabieg w ogóle miał na celu przeniesienie punktu ciężkości reakcji karnej za przestępstwo z kary kryminalnej na kary wolnościowe, środki probacyjne czy środki karne.

Cóż jeszcze warto zauważyć? Oczywiście każda ustawa ma przepisy wprowadzające i w tych przepisach wprowadzających nowy Kodeks karny (1997/1998 r.) ustawodawca nie odniósł się bezpośrednio do przepisów Karty Nauczyciela, a więc do tego wspominanego przez autora naszej petycji art. 26 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela. Mamy tutaj do czynienia z luką prawną, a ona dotyczy bardzo ważnej kwestii, bo reguluje kwestie wygaśnięcia stosunku pracy z mocy prawa, a także kwestii zatrudnienia nauczyciela. Mamy więc lukę prawną, którą warto przeanalizować i warto ją zlikwidować.

Co więcej, to nie jest incydentalny problem, bowiem podobne kłopoty występują w innych ustawach. Eksperci z Biura Analiz Sejmowych wskazują jeszcze np. na ustawę o zawodzie lekarza weterynarii, izbach lekarsko-weterynaryjnych, w których podobny kłopot się znajduje.

Zatem rozumiejąc, że problem jest istotny i warto zmienić go ustawowo, chciałabym zaproponować szanownej Komisji, żebyśmy zaczęli od gospodarza ustawy – Karta Nauczyciela, czyli od ministra edukacji. Proponuję wystosować dezyderat do ministra edukacji, zwracający uwagę na problem podniesiony w petycji i pytający, czy taka regulacja zostanie przez ministra podjęta. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy mamy przedstawiciela resortu w tej sprawie? Nie słyszę.

Szanowni państwo, zatem jest rekomendacja, abyśmy w sprawie postulatu zawartego w petycji wystąpili z dezyderatem do ministra edukacji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie widzę, nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie uchylenia przepisów w ustawie – Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny oraz ustawie – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji… A właściwie chodzi o dwie odrębne petycje, bo w sumie te dwa żądania nie mają ze sobą związku. Po pierwsze, chodzi o przepisy wprowadzające Kodeks cywilny. Po drugie, chodzi o skreślenie art. XII § 2 Przepisów wprowadzających Kodeks pracy. Chodzi o skreślenie wyrazów: „do 25 000 zł”.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo petycja została złożona przez pana Sebastiana Adamowicza, który wyraził zgodę na publikację swojego imienia i nazwiska. Petycja spełnia wszystkie wymogi, które są wymagane przepisami, aby była rozpatrywana na niniejszym posiedzeniu Komisji.

Jeżeli chodzi o pierwszą część, to jest art. XLIV ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny, to treść tego artykułu jest dosyć krótka. Może ją przytoczę: „Przewidziane w art. 178 Kodeksu cywilnego wyłączenie możności nabycia przez zasiedzenie części nieruchomości rolnej nie dotyczy wypadku, gdy bieg terminu takiego zasiedzenia kończy się nie później niż w dniu 6 lipca 1965 r.”. Otóż art. 178 został uchylony w 1971 r. i dotyczył niemożności zasiedzenia części nieruchomości rolnej w sytuacji, kiedy nieruchomość jest niepodzielna.

Przepisy Kodeksu cywilnego w tej chwili mają stosunkowo niewielki zakres, nawet powiedziałbym, że trudno znaleźć sytuację, w której mogą być zastosowane, z uwagi na to, że w 1971 r. było uwłaszczenie, a więc pewna forma zasiedzenia w sytuacji, gdy w określonym dniu ta nieruchomość była użytkowana. Przepis pochodzi sprzed tej daty i odwołuje się do uchylonego artykułu, w związku z czym nie niesie w sobie żadnej treści, która mogłaby być stosowana. Zresztą podobną opinię wyraziło Biuro Analiz Sejmowych. Co prawda, Biuro Analiz Sejmowych nie wskazuje ustawy uwłaszczeniowej właśnie z 1971 r., w związku z którą właśnie był uchylony art. 178.

Jeżeli chodzi o drugie żądanie, to tutaj chodzi także o przepisy wprowadzające, z tym że tym razem Kodeks pracy. Chodzi o skreślenie wyrazów: „do 25 000 zł”, uwzględniając przeliczenie kwoty. Autor petycji wskazał, że niezasadnie ogranicza wymiar grzywny. Chodzi tutaj o placówki handlowe, które są otwarte w innych godzinach, niż określa to prawo lokalne. Cały problem, według Biura Analiz Sejmowych, wynika z tego, że wysokość grzywien była wielokrotnie nowelizowana, a ta konkretna grzywna zniknęła w czasie nowelizacji z katalogu. W związku z tym mogą występować pewne problemy ze stosowaniem tych przepisów.

Myślę, że w przypadku pierwszej części wystarczy nie dezyderat, a opinia wskazująca, że jest taki przepis, żeby przeanalizować ewentualnie przy jakiejś nowelizacji i ten przepis zlikwidować, bo niepotrzebnie zaśmieca przepisy, może dezorientować, a pozostałe przepisy mogą się z tego powodu stać mniej czytelne. Warto się tym zająć.

Natomiast moim zdaniem drugi problem wymaga nieco szerszej analizy niż analiza zawarta w opinii Biura Analiz Sejmowych, również tej dotyczącej stricte materii, która jest regulowana. Proponuję w tej części wystąpić z dezyderatem, to będzie do…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Do ministra pracy?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):
Do ministra pracy, tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Pierwsza opinia do ministra sprawiedliwości, a dezyderat do ministra pracy.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):
Do ministra sprawiedliwości, a dezyderat do ministra pracy, tak. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, tak? Bardzo proszę. Pan dyrektor Marcin Stanecki.

Dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Marcin Stanecki:
Dziękuję serdecznie za możliwość udzielenia głosu. Witam państwa ponownie. Jeżeli chodzi o postulat drugi, do którego odnosił się mój przedmówca, pan poseł, to Departament Prawa Pracy w pełni popiera stanowisko zaprezentowane przez Biuro Analiz Sejmowych, że interwencja ustawodawcy w te przepisy nie jest potrzebna.

Biuro Analiz Sejmowych powołuje się w tym zakresie na stanowisko doktryny prawniczej, z której wynika, że przepisy pozakodeksowe mogą zawierać niższą górną granicę możliwości popełnienia wykroczenia aniżeli sam Kodeks wykroczeń. Tak jak trafnie zauważył pan poseł, było tak, że kiedy te przepisy wchodziły, to one w pełni odpowiadały w brzmieniu art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń obowiązującego na ówczesne czasy. Teraz wiadomo, że treść jest odmienna, wykroczenie jest do 5 tys., ale biorąc pod uwagę stanowisko doktryny, w pełni podzielamy pogląd reprezentowany przez Biuro Analiz Sejmowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Dziękuję. Czy ktoś jeszcze? Panie pośle, po tych uwagach pana dyrektora?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):
Dziękuję bardzo. Podtrzymuję swoje stanowisko. Biuro Analiz Sejmowych wskazało, że ta jedna grzywna zniknęła z całego tego wykazu i może warto się zastanowić, czy te przepisy nadal zachowują pewną spójność. Jednocześnie, bo to jest ponad 50 lat, czy w dalszym ciągu te przepisy wprowadzające są niezbędne dla funkcjonowania Kodeksu pracy? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Dziękuję. Zatem rekomendacja, byśmy w sprawie postulatu dotyczącego przepisów wprowadzających Kodeks cywilny wystąpili z opinią do ministra sprawiedliwości, a w sprawie przepisów wprowadzających Kodeks pracy z dezyderatem do ministra pracy. Czy wobec

takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Przedmiotem jest petycja, która pierwotnie wpłynęła do prezydenta miasta Ełku oraz Rady Miasta Ełku. Może zdejmę maseczkę, to będzie lepiej słychać. Petycja dotyczy zmian ustawowych, dlatego została przekazana m.in. do Sejmu i w związku z tym zajmujemy się tą petycją.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja jest moim zdaniem bardzo precyzyjnie, bardzo dobrze sformułowana i opisująca problem. Do trzech obecnie obowiązujących podstaw do obliczania wysokości opłaty za śmieci autorzy petycji proponują, aby była dołączona czwarta, wynikająca z ilości odpadów. Im większa masa odpadów, tym wyższa byłaby opłata za śmieci. Autorzy petycji trafnie zauważyli, że obecnie obowiązujące do wyboru sposoby obliczania opłat nie do końca są sprawiedliwe i proponują własne podejście, wynikające właśnie z masy odpadów. Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, szczegółowo opisująca problem.

Może tak pokrótce skupię się na tych rzeczach, które są istotne, a nie do końca znalazły się w analizie przedstawionej przez Biuro Analiz Sejmowych. Chociażby z uwagi na to, że nie do końca jest to rola Biura Analiz Sejmowych. Chodzi o sam cel i sposób wprowadzenia opłat za śmieci. Chodzi o to, żeby śmieci były zbierane do odpowiednich zasobników i wywożone, aby nie trafiały do środowiska jako śmieci zalegające później w lasach czy coś. Przedstawiony w petycji sposób, czyli od masy tych odpadów – zgadzam się, że jest najbardziej sprawiedliwy. Ponieważ zarówno sposób od liczby osób, chociaż on chyba najbardziej odpowiada, ale jest problem z ustaleniem liczby osób, które przebywają na danej nieruchomości i w związku z czym od nich odbiera się śmieci… Związany z powierzchnią lokali – to w ogóle nie ma związku. Z ilością wody ma może pewien związek, ale też nie do końca ten związek jest jasny. Natomiast obawiam się, że związek z masą może powodować, że taniej będzie te odpady wyrzucić gdzieś do lasu, do rowu czy gdziekolwiek, niż te odpady załadować do kontenera, który zostanie później zważony, a od jego masy zostanie naliczona opłata. To jest wada tego rozwiązania.

Myślę, że jako Komisja nie mamy dostatecznych narzędzi, aby stworzyć rozwiązanie problemu opłaty za śmieci z uwagi na to, że może to być istotna ingerencja w budżet gminy, a zwłaszcza w część, która jest nazywana wydatkami bieżącymi. Część ta podlega takiej szczególnej, nie tyle może ochronie, co szczególnemu nadzorowi z uwagi na to, że na wydatki bieżące nie można zaciągać zobowiązań.

W związku z tym, ponieważ ta petycja jest perfekcyjnie przygotowana, jest to kolejny głos w dyskusji dotyczącej opłat za śmieci i sposobu usuwania tych śmieci, proponuję wystąpić z dezyderatem do ministra środowiska, aby przeanalizował dokładniej ten sposób opłaty, który został przedstawiony przez autorów – są tutaj zarówno mieszkańcy, jak i osoby, które podpisały tę petycję elektronicznie.

Oczywiście ona wiąże się z koniecznością posiadania odpowiednich środków technicznych, które pozwolą w momencie opróżniania tego pojemnika zważyć ilość tych śmieci. Z kolei jest też problem, bo są śmieci mieszane, segregowane, kwestia też śmieci segregowanych, które w jakiś sposób też należałoby mierzyć. Co prawda petycja dotyczy wyłącznie tych zmieszanych, ale należałoby zaproponować szersze podejście z uwagi na to, że do tej pory przy tych poszczególnych podejściach zawsze jest wskazywana wartość czy koszt wywozu śmieci segregowanych oraz niesegregowanych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałby zabrać głos? Nie widzę. Jest rekomendacja, byśmy w sprawie postulatu zawartego w petycji wystąpili z dezyderatem do ministra środowiska. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie zmiany ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej mieści się w zakresie zadań i kompetencji oraz spełnia wymogi formalne.

Autor petycji wnioskuje zmianę ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej poprzez nadanie art. 256 ust. 1 następującej treści: „W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi organ uprawniony do orzekania kar dyscyplinarnych może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego rozmowę dyscyplinującą udokumentowaną w formie notatki. Rozmowę dyscyplinującą można przeprowadzić w terminie do 30 dni od dnia powzięcia przez organ uprawniony do orzekania kar dyscyplinarnych wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Panie pośle, zatem proszę o rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka, tym razem o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wysoka Komisjo, panie przewodniczący, petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Przedmiotem petycji jest propozycja dokonania zmian w art. 33 oraz art. 63 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Wnioskodawca proponuje:

– dodać do art. 33 Kodeksu postępowania administracyjnego paragraf o treści „Jeżeli charakter czynności umożliwia stronie działanie przez pełnomocnika, ale postępowanie może wywołać obowiązek strony wobec podmiotów publicznych lub prywatnych lub wypłatę środków publicznych lub przepis prawa powszechnie obowiązującego stanowi, że podanie powinno być opatrzone własnoręcznym podpisem strony, pełnomocnictwo udzielone na piśmie powinno określać granice umocowania oraz powinno być opatrzone podpisem strony złożonym w obecności funkcjonariusza publicznego i podpisanym oświadczeniem tegoż funkcjonariusza o niewystąpieniu konieczności działania strony przez przedstawiciela ustawowego w granicach umocowania pełnomocnika, o własnoręczności podpisu strony, o ustaleniu tożsamości strony z wymienieniem danych identyfikujących jej dokument tożsamości oraz o autentyczności tego dokumentu”;

– w pkt 2 zmienić art. 63 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wskazany w petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem proszę o rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jest zatem rekomendacja, byśmy nie uwzględnili żądania będącego przedmiotem tej petycji. Czy ktoś z państwa ma uwagi wobec takiej rekomendacji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie witam pana posła Roberta Warwasa i proszę o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stworzenia „Centralnej Bazy Produktów Finansowych" oraz przeciwdziałania wyłudzeniom. Nie słyszymy pana, chyba mikrofon nie jest włączony.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Tak. Witam.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Witam serdecznie, dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu przeciwdziałania wyłudzeniom środków finansowych przy pomocy cudzej tożsamości poprzez stworzenie narzędzia umożliwiającego obywatelom dostęp do informacji o posiadanych produktach finansowych. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji postuluje, by zobowiązać ustawą wszelkie instytucje finansowe, a w szczególności banki, przedsiębiorstwa pożyczkowe i inne pozabankowe instytucje, jak np. parabanki, do przekazywania danych do państwowej bazy danych. Baza umożliwiałaby wysyłanie powiadomienia SMS oraz e-mail do obywatela w sytuacji, gdy ktoś chciałby wziąć w jego imieniu pożyczkę, kredyt, kartę kredytową, sprzęt na raty itd.".

Ponadto autor petycji sugeruje, że warto byłoby do takiego systemu włączyć również operatorów telekomunikacyjnych, w których także dochodzi do wyłudzeń duplikatów kart SIM, które po wyłudzeniu służą oszustom do uwierzytelnienia i zdobycia dostępu do kont bankowych. Omawiane narzędzia zdaniem wnioskodawcy powinny posiadać możliwość zablokowania zaciągania zobowiązań w przyszłości poprzez zastrzeżenie obywatela, iż nie zamierza on brać kredytu czy pożyczki.

Reasumując, kradzież tożsamości i zaciągnięcie fałszywych zobowiązań to niezmiennie aktualny problem. Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, tylko w II kwartale 2021 r. udaremniono 1043 próby wyłudzenia kredytów, a najwyższa kwota pojedynczego zobowiązania wynosiła 6 mln zł. Pomimo, że instytucje związane z rynkiem finansowym podejmują próby przeciwdziałania negatywnym skutkom tego zjawiska, są one wciąż mało skuteczne bądź bardzo ograniczone.

Biuro Informacji Kredytowej udostępnia możliwość wyłączenia funkcji tzw. zastrzeżenia kredytowego, która stanowi informację, iż na dane konkretnego klienta nie powinny być udzielane zobowiązania kredytowe. Niemniej jednak usługa ta jest płatna i obejmuje tylko nieliczne banki i instytucje finansowe.

Z kolei Związek Banków Polskich prowadzi system dokumentów zastrzeżonych, gdzie gromadzone są dane o zgubionych lub skradzionych dokumentach. System ten umożliwia bankom i przedsiębiorcom sprawdzenie, czy dokumenty, którymi posługuje się klient, nie zostały zastrzeżone. Słabością tego mechanizmu jest fakt, że przynależność do systemu nie jest obligatoryjna, czyli bank oferuje zastrzeżenia dokumentów jedynie swoim klientom, a inne z kolei pobierają z tego tytułu za tę usługę opłaty.

Podsumowując, uwzględniając analizę Biura Analiz Sejmowych, nie można wykluczyć celowości stworzenia centralnej bazy produktów finansowych w zakresie informowania o dokumentach skradzionych lub zagubionych. Należy jednak wskazać, że przedstawiona propozycja w petycji umożliwiająca dostęp do informacji o posiadanych przez obywatela produktach finansowych może wnieść pewne zagrożenia co do braku należytej ochrony prywatności i ochrony danych osobowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Zatem proszę pana posła o rekomendację końcową.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w petycji są zawarte ważne postulaty dotyczące systemowych rozwiązań przeciwdziałania wyłudzania środków finansowych i rekomenduję wystąpienie z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, by w sprawie problemów i postulatów zawartych w petycji wystąpić z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, a więc stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję, panie pośle.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję również.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji zawartych w ich przepisach odwołań do innych ustaw.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, petycja w sprawie zmiany ustaw o zawodach lekarza i lekarza dentysty, o działalności leczniczej, o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprywatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, oraz o wykonywaniu mandatu posła i senatora mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne.

Autor petycji wnioskuje o: zmianę art. 15i ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty; zmianę art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej; art. 17 ust. 3 ustawy z 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprywatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa. Autor petycji wnioskuje też o zmianę art. 25 ust. 3a pkt 2 ustawy z 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Poproszę zatem o rekomendację, panie pośle.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, autor trafnie dostrzega nieaktualność tytułów ustaw wymienionych w art. 15i ust. 4 oraz art. 25 ust.3a, więc możliwe jest ustalenie prawidłowych tytułów w drodze interpretacji tekstów prawnych. Wnioskowana zmiana służyłaby czytelności tekstu prawnego i mogłaby być ewentualnie dokonana przy okazji przeprowadzenia zmian o charakterze merytorycznym. Na tę chwilę nie powinna ona stanowić podstawowego argumentu, więc proponowałbym ewentualnie wystąpić z opinią do stosownego organu.

W pkt 2 trafne jest spostrzeżenie autora petycji, że art. 5 ust. 6 odwołuje się do nieobowiązującego aktu prawnego, czyli do ustawy – Prawo zamówień publicznych z 2004 r. Wnioskowana zmiana wydaje się zatem uzasadniona. Proponowałbym skierować stosowny dezyderat, jeżeli istniałaby taka możliwość.

Jeśli chodzi o pkt 3, to art. 17 ust. 3, zawierający odesłanie do nieobowiązującej już ustawy o ochronie danych osobowych… Z uwagi na zasadniczą przebudowę prawnego systemu ochrony danych osobowych związana z wejściem w życiem RODO wraz z legislacją krajową ewentualna zmiana wymagałaby starannego rozważenia i głębszej korekty legislacyjnej niż porządkujące zastąpienie odesłania do uchylonej ustawy ode-

słaniem do innej. W tym wypadku proponowałbym również skierować dezyderat, jeżeli taka byłaby wola Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, byśmy wystąpili z opinią może do prezesa Rady Ministrów, bo to są takie przepisy trochę ponadresortowe, aby uwzględnić potrzebę korekty przy najbliższych nowelizacjach. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. A dezyderat do kogo, panie pośle?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wydaje mi się, że też do prezesa Rady Ministrów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Również we wskazanym przez pana posła zakresie dezyderat do prezesa Rady Ministrów. Tak, jak pan poseł wskazywał, tak.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją pana posła sprawozdawcy.

W ostatnim punkcie raz jeszcze pan poseł Marcin Duszek. Proszę o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 242 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie umieszczania na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego wniosek lub obsługującego go urzędu skanu wniosku złożonego w interesie publicznym oraz daty jego złożenia.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie wprowadzenia obowiązku publikacji wniosków składanych w trybie działu VIII mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Zawarty w petycji wniosek dotyczy nowelizacji ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Wnioskodawca proponuje uzupełnienie art. 242 k.p.a. o następujące przepisy:

„§ 3. Na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego wniosek lub urzędu go obsługującego niezwłocznie zamieszcza się informację zawierającą zanonimizowane odwzorowanie cyfrowe (tzw. skan) wniosku złożonego w interesie publicznym oraz datę jego złożenia.

Wnioskodawca również proponuje uzupełnienie art. 242 k.p.a. o § 4.

§ 4. Obowiązek, o którym mowa w § 3, nie dotyczy wniosków złożonych do Sejmu, Senatu oraz Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej".

Jak wskazał autor petycji, petycja wiąże się z praktyką niektórych urzędów polegającą na kwalifikacji złożonej do nich petycji jako wniosku wniesionego w trybie k.p.a. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Pan Krzysztof Pater, nasz stały doradca, powołując się na opinię BAS, w swej opinii wskazuje celowość uwzględnienia wniosku zawartego w petycji. Proponuje podjęcie inicjatywy legislacyjnej z korektami proponowanymi przez BAS, a więc bez wyłączenia z regulacji wniosków kierowanych do Sejmu, Senatu oraz prezydenta, jak również ze stworzeniem możliwości wyrażenia przez wnioskodawcę zgody na publikację jego danych osobowych.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Proszę zatem pana posła o końcową rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. O godzinie 12:30 będziemy mieli ostatnie w dniu dzisiejszym posiedzenie naszej Komisji, na które już teraz zapraszam. Obecne posiedzenie zamykam. Dziękuję.